

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

XV. évf. 27. szám

2026. július 5.

„...ezekből tudd meg, hogyan kell forgolódnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja: valóban nagy a kegyességnek a titka...” 1Tim 3,14-16

A Timóteushoz írt első levél olvasása közben feltűnik, hogy már akkor milyen összetett volt a gyülekezetek működése. Persze, más keretek között éltek: egy-egy gyülekezet nagyobb térséget fogott össze, ahogy ez Efézus esetén is volt, hiszen ők látták el a környékbeli kisebb településeket is lelki útravalóval. Nem annyira településközpontú, sokkal inkább terület alapú volt az akkori közösségek szerveződése. Ezen a héten mi is átéltük egy kicsit ennek valóságát, amikor az ígét napról napra a környező lelkészekkel együtt olvastuk, együtt imádkozhattunk, kilépve a gyülekezeti keretből.

De tévutak, kísértések ugyanúgy vannak ma is, mint Pálék idejében, ezekkel is foglalkozni kell. Ma is megvannak a gyülekezeti élet központi részei, az istentisztelet, idén kiemelten az imádság, melyről szintén sokat tanít ezen a helyen Pál. Majd folytatódik a sor a vezetőkről szóló tanítással, utána a gyülekezet vezetésének feladataival. Sok-sok hasonlóság van itt mai dolgainkkal. A gyülekezeti élet működésének alapjait tanítja az apostol, mi pedig tanulhatunk belőle. Ennek az egész tanításnak ma épp a középpontjában vagyunk, és az itt elhelyezett íge nem véletlen. Ha valakit ki akarunk emelni, középre állítjuk (kisgyermeket, konfirmálót, házasulandót). Pál mit állít középre az egyházban?

Az igazság oszlopáról, erős alapjáról beszél... a kegyesség nagy titkáról beszél. Bár a külső szemlélő számára Isten népe nem más, mint egy az emberi csoportosulások közül, hiszen ahogy az Ószövetségben egy nép formájában, az Újszövetség idején inkább egy közös célért egybegyülekező csoportként látjuk, van itt valami többlet! A nagy titok, ami semelyik más közösségben nem található meg. Titok ez a világ előtt, de nem úgy, hogy ne volna szabad róla beszélni, hanem, hogy képtelenség. Mert még mi, akik ismerünk Istenből már egy pár dolgot, még mi sem tudjuk teljes mélységében kimeríteni az ő teljes valóságát! Isten a mi számunkra is titok marad a maga teljességében és szentségében. Mi ennek a titoknak a megfejtésében vagyunk: pontosabban ő fejt fel előttünk magát.

Ezzel együtt, ahogy haladunk Isten megismerésében, úgy ismerjük meg a mi saját valóságunkat is. Az elveszettségünk és a tehetetlenségünk igazságát éppúgy, mint a Krisztusban nyert élet igazságát. Ahogy a nagy meglepetés felé haladunk, bontogatjuk az ajándékot, úgy útközben is számos felfedezést teszünk, áldások és tanulságok formájában.

Az Íge kiemelt sorai az Úr Jézusról szólnak, mint Isten népének, a gyülekezet működésének nélkülözhetetlen alapjáról, az oszlopról, melyen áll az Isten igazsága. Mi ennek az épületnek a tagjai úgy vagyunk, hogyha hozzá igazodik az életünk. Nincs jó sorsa annak a háznak, ahol a falak nem tartanak össze, ahol nem igazodnak a támpillérekhez. Hamar életveszélyes lesz, összeomlik, ha hézagok vannak a kapcsolatokban – legfőképpen pedig az Úr Jézussal való kapcsolatban! Ebből fakad ma is a buzdítás: minél jobban a mi Megváltó Krisztusunkhoz ragaszkodni, hogy az ő Igéjének titkai a jó cselekvésén keresztül felragyogjanak szívünkben és ezek láthatóvá legyenek rajtunk, a róla elnevezett közösségen is! Ámen

HIRDETÉSEK

1. A héten egyházmegyei lelkészi héten vettünk részt Balatonbogláron, mintegy 40 felnőtt és közel harminc lelkészgyermek társaságában. A közös elcsendesedés mellett a vidámság és a kikapcsolódás kéz a kézben jártak. Köszönjük mindazoknak, akik imádságban hordozták ezt a hetet!

2. Vasárnap várjuk a gyülekezetet istentiszteletre. Székely Tamás lelkész testvérünk szolgálatát hallhatjuk majd, mivel aznap a martonvásári presbiterválasztás közgyűlésére kerül sor.

A martonvásári istentiszteleti felvételek [ITT](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!